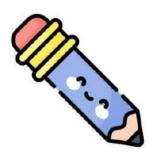

การแบ่งระดับภาษาเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในสังคมไทย ซึ่งจะใช้ ภาษากับบุคคล สถานที่ และโอกาสที่ไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดระดับ ภาษา หากนำมาใช้อย่างเหมาะสมจะแสดงถึงกิริยามารยาท ที่ถูกต้องของผู้ใช้ภาษา

ใช้ในการเขียนหรือการพูดที่เป็นโอกาสสำคัญ

และงานที่เป็นทางการแบ่งภาษาออกเป็น ๒ ระดับ คือ

ภาษาระดับพิธีการ

ภาษาระดับทางการ

(มาตรฐานราชการ)

กษาระดับทางการ

- ใช้ในงานที่เป็นทางการ ภาษามีลักษณะ สมบูรณ์ ถูกหลักไวยากรณ์ทั้งรูปประโยคและ การใช้ถ้อยคำ
- ✓ ฐปประโยคมีการเรียบเรียงอย่างถูกต้อง ประณีต ชัดเจน
 สละสลวย และใช้ถ้อยคำระดับสูง คือ ใช้คำสุภาพ
- ภาษาระดับนี้ใช้ในโอกาสสำคัญที่เป็นทางการ เช่น การกล่าวสุนทรพจน์ การเ**จียนตำรา งานวิจัย บทค**วาม วิชาการ การเจียนเรียงความ การเจียนจดหมายราชการ การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนรายงานการประชุม

ภาษาระดับพิธีการ

- ✓ ใช้ในงานที่เป็นพิธีการ
- √ มักจะใช้ในงานพระราชพิธี

และงานวรรณกรรมร้อยแก้วขั้นสูง

- ✓ ภาษามีลักษณะที่สมบูรณ์แบบ ทั้งการใช้ประโยคและการใช้ถ้อยคำ
- ✓ รูปประโยคเป็นประโยคซ้อนที่มีข้อความขยาย และใช้ถ้อยคำระดับสูง คือ ใช้คำราชาศัพท์และ ใช้คำสุภาพ จึงเป็นภาษาที่ไพเราะงดงามประณีต

ภาษาไม่เป็นทางการ

REDITUDIO

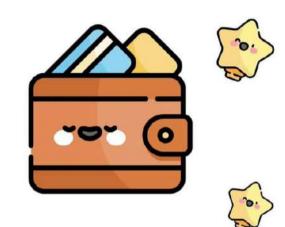
ภาษาที่ใช้ในการเขียนและการพูดโดยทั่วไป ในชีวิตประจำวัน แบ่งได้เป็น ๓ ระดับ คือ

ภาษาระดับ ถึงทางการ ภาษาระดับ สนทนา ภาษาระดับ จันแอง

กาษาระดับกิจทาจการ

- ✓ ใช้ติดต่อธุรกิจ การประชุมและการสนทนากับผู้ที่ ไม่สนิทสนม
- ✓ ใช้ในการเขียนที่ไม่เป็นทางการและไม่เป็น วิชาการมากนัก เช่น งานเขียนสารคดีและ บทความทั่วไปในนิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ฯลฯ
- ✓ รูปประโยคอาจไม่สมบูรณ์และไม่ซับซ้อน อาจละ บางส่วนของประโยค และใช้ถ้อยคำระดับสามัญที่ ใช้สื่อสารกันทั่วไปในชีวิตประจำวันแต่ยังคงความ สุภาพ เช่น เที่ยว ทำงาน เหล้า รถเมล์ ผู้หญิง ฉัน เธอ เขา ฯลฯ

กาษาระดับกันเอง

- ✓ เป็นภาษาระดับกันเอง
- ✓ ใช้ในการสนทนากับผู้ที่สนิทสนมเป็นกันเอง อย่างมาก เช่น เพื่อน ญาติพี่น้อง
- ✓ ใช้ในสถานการณ์ที่ต้องการความสนุกสนานและ ในสถานที่ส่วนตัว
- ✓ ใช้ถ้อยคำระดับต่ำปะปนเป็นส่วนใหญ่ เช่น คำสแลง คำย่อ คำตัด อักษรย่อ คำเฉพาะกลุ่ม คำภาษาต่างประเทศที่มีคำไทยใช้อยู่แล้ว คำภาษา หนังสือพิมพ์ คำเลียนเสียงพูด คำในภาษาอินเทอร์เน็ต คำ หยาบ คำสบถสาบาน คำด่าทอ คำเสียดสี

ৱন্থি সংগ্ৰহণি গ্ৰহণি গ্ৰহণ

พิธีการ ภาษาวิจิตร ดีงาม : งานระดับชาติ

ทางการ ภาษาแบบแผนถูกต้อง : งานหน่วยราชการ

รั้งทางราร ภาษาพูดปนภาษาเขียน : อภิปรายกลุ่มย่อย สอนในห้องเรียน

สมทนา ภาษาไม่เป็นพิธีรีตอง สนิทแต่ไม่มาก : เพื่อนร่วมงาน จดหมายส่วนตัว

า๊นเอง ภาษาสนิทสนม : ใช้กับครอบครัว เพื่อน

จ้อยดำระดับตำ ผือะไรข้าง

คำสแลง

ถ้อยคำสำนวนที่ใช้สื่อสารเข้าใจกันเฉพาะในกลุ่มเท่านั้น มักใช้ ชั่วระยะเวลาหนึ่งก็หมดความนิยมไป

เช่น นอย (เศร้า จังวล) วีนแตก (กิริยาโวยวาย)

คำที่ตัดให้สั้นแล้วอาจกำกับด้วยเครื่องหมาย ๆ หรือไม่ก็ได้

เช่น นายก (นายกรัฐมนตรี) จ. (จังหวัด)

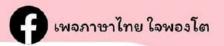
คำตัด

คำย่อ

คำตัด เป็นการตัดคำให้สั้นลง มักใช้ในภาษาพูด เช่น โทรศัพท์ (มือถือ)

พยัญชนะต้น

พยัญชนะต้นเดี่ยว ๒๑ เสียง

/ก/ /ข/ /ค/ /ง/ /ฉ/ /ช/ /ต/ /ถ/ /n/ /u/ /ป/ /ผ/ /w/ /บ/ /ย/ /s/ /a/ /ɔ/ /a/ /н/

เสียงพยัญชนะ (เสียงแปร)

ควบกล้ำ (ต่างประเทศ)

/กล/ - <u>กลู</u>ต้า

/Ws/ - ws

/บล/ - เ<u>บล</u>อ

/ns/ - จัน<u>ุทร</u>า

ควบไม่แท้

/ทร/ = /ซ/ - ทรง ทราม ทราย

/สร/ = /ส/ - สร้าง สรง

/จร/ = /จ/ - จริง

/ชร/ = /ช/ - ไซร้

ควบกลำ (ไทยแท้)

/ตร/ /ws/ /wa+ผล/ /ปร/ /ปล/ /ns/ /na/ /nɔ/ /คร+ขร/ /คล+ขล/ /คว+ขว/

อ นำ ย – อย่า อยู่ อย่าง อยาก อักษรนำ อักษรสูง นำ ต่ำเดียว – ฉลาม ขนม ถนน

ห นำ ต่ำเดี่ยว – หงาย หญิง หนาว หยอก อักษรกลาง นำ ต่ำเดี่ยว – ตลาด จรัส

ภาษาไทย....ภาษาเรา 🦰

เสียงในภาษาไทย

ภาษาไทย ภาษาเรา เรียนรู้ได้ง่าย ๆ ผ่านเทคนิคที่ดี

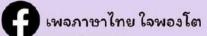
สรุปภาษาไทยน่ารู้ สำหรับการศึกษาทุกระดับ

นางภาษาไทย ใจพองโต

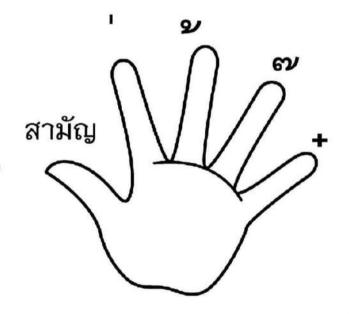
เสียงวรรณยุกต์ (เสียงถนตรี)

เสียงวรรณยุกต**์ หรือเสียงดนตรี** ก็คือ เสียงสระ หรือเสียงพย์ญชนะ ซึ่งเวลาเปล่งเสียงแล้ว เสียงจะมีระดับสูง ต่ำ เหมือนกับเสียงดนตรี สำหรับเสียงวรรณยุกต์ที่ใช้ในภาษาไทยมี ๕ เสียง ดังต่อไปนี้

เสียงวรรณยุกต์ สามัญ เอก โท ตรี จัตวา

การผู้นวรรณยุกต์ทำให้ มีคำไทยมากขึ้นและ ความมหายแตกต่างกัน <u>เทคนิคการผ้นวรรณยุกต์</u> กดเสียงลงไปให้อยู่ในเสียงระดับกลาง จากนั้นไล่นิ้วมือไปจนครบ ๕ เสียง

<mark>ภาษาไทย....ภาษาเรา</mark>

ภาษาไทย ภาษาเรา เรียนรู้ได้ง่าย ๆ <mark>ผ่านเทคนิคที่ดี</mark>

สรุปภาษาไทยน่ารู้ สำหรับการศึกษาทุกระดับ

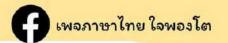

เพจภาษาไทย ใจพองโต

เสียงสระ (เสียงแท้)

เสียงสระ หรือเสียงแท้ คือ เสียงที่เปล่งออกมาจากลำคอโดยตรง

ไม่ถูกสก์ดกั้นด้วยอวัยวะส่วนใดในปาก แล้วเกิดเสียงก๊องกึ่งวาน และออกเสียงได้ยาวนาน

สระเดียว

มีจำนวน ๑๘ เสียง

สระเสียงสั้น (รัสสระ) อะ อิ อึ อุ เอะ แอะ โอะ เอาะ เออะ

สระเสียงยาว (ทีฆสระ) อา อี อื อู เอ แอ โอ ออ เออ

🚆 สระประสม

มีจำนวน ๓ เสียง

เอีย สระอี + สระอา

เอือ สระอื + สระอา

อัว สระอู + สระอา

ท่อง เมียเบื่อผัว

สระเกิน

แกมยังมีเสียงฟยัญชนะ

ประสมอยู่ด้วย

อำ = อะ + ม ไอ = อะ + ย

ใอ = อะ + ย เอา = อะ + ว

จำ ใจ ไป เอา

ກາບາໄກຍ...ກາບາເຣາ 🗐 🚓

เสียงในภาษาไทย

ภาษาไทย ภาษาเรา เรียนรู้ได้ง่าย ๆ ผ่านเทคนิคที่ดี

สรุปภาษาไทยน่ารู้ สำหรับการศึกษาทุกระดับ (

เสียงพยัญชนะ (เสียงแปร)

เสียงพยัญชนะ หรือเสียงแปร คือ เสียงที่เปล่งออกมาจากลำคอ แล้วกระทบกับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง ในปาก เช่น คอ ปุ่มเหงือก ฟัน ริมฝีปาก ซึ่งทำให้เกิดเป็นเสียงต่าง ๆ กัน โดยพยัญชนะไทยมี ๒อ เสียง ๔๔ รูป

พยัญชนะท้าย

ແມ່ກ¶ ແມ່ກU ແມ່ກΩ ແມ່ກU ແມ່ກЫ ແມ່ເກຍ ແມ່ເກວ⊃ ແມ່ກ໙

ถ้าประสมด้วยรูป ท บ ด น ม ย ว ง

เรียกว่า **สะกดตรงมาตรา** ถ้าเป็นในรูปอื่น เรียกว่า

สะกดไม่ตรงมาตรา

ส่วนใหญ่ที่ไม่ตรงตามมาตราจะมาจากคำยืมภาษาต่างประเทศ

เสียงในภาษาไทย

ภาษาไทย ภาษาเรา เรียนรู้ได้ง่าย ๆ <mark>ผ่านเทคนิคที่ดี</mark>

สรุปภาษาไทยน่ารู้ สำหรับการศึกษาทุกระดับ

เพรภาษาไทย ใจพองโต